

POSTANOWIENIE

Dnia 8 maja 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)

SSN Antoni Górski

w sprawie ze skargi G. J., K. H., J. G., S. J. i W. W.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 9 lutego 2006 r., sygn. akt I ACa (...)

w sprawie z powództwa Agencji Nieruchomości Rolnych w W.

przeciwko G. J., K. H., J. G., S. J. i W. W.

o wydanie

i z powództwa wzajemnego G. J., K. H., J. G., S. J. i W. W.

przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w W.

o ustalenie i zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 maja 2008 r.,

zażalenia pozwanych (powodów wzajemnych)

na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 28 lutego 2008 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 28 lutego 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 9 lutego 2006 r., sygn. akt I ACa (...). W ocenie tego Sądu, nie było podstaw do złożenia skargi, przewidzianych w art. 403 § 2 k.p.c., w postaci późniejszego wykrycia takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które

mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 28 lutego 2008 r. pozwani (powodowie wzajemni) podnosili zarzut naruszenia art. 403 § 2 k.p.c., art. 410 § 1 k.p.c. oraz eksponowali błąd w ocenie materiału dowodowego, polegający na uznaniu, że zeznanie świadka Z. Z. nie odnoszą się do przedłużenia trwania umowy dzierżawy. Sformułowali wniosek o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie złożonej skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W toku postępowania zakończonego o prawomocnym wyrokiem z dnia 9 lutego 2006 r. strona powodowa (Agencja Nieruchomości Rolnych) domagała się, aby wspólnicy spółki cywilnej „A.(...)” wydali jej opisaną w pozwie nieruchomość w związku z wygaśnięciem umowy dzierżawy tej nieruchomości. Pozwani wystąpili z powództwem wzajemnym o ustalenie, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy dzierżawy w sposób dorozumiany oraz o zobowiązanie strony powodowej do złożenia oświadczenia woli zawierającego zobowiązanie się do sprzedaży wydzierżawionej nieruchomości na rzecz pozwanych.

Z treści uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 9 lutego 2006 r. wynika to, że dzierżawa nieruchomości wygasła po upływie wskazanego w umowie terminu i nie doszło do dorozumianego przedłużenia czasu trwania tej umowy. Pozwani (powodowie wzajemni) nie wykazali żadnej materialno-prawnej podstawy obowiązku Agencji do złożenia oświadczenia woli w przedmiocie sprzedaży spornej nieruchomości. Wbrew twierdzeniom zawartym w zażaleniu, zeznania świadka Z. Z. (złożone w innym postępowaniu) nie stanowią środka dowodowego, który mógłby mieć wpływ na wynik sprawy zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 9 lutego 2006 r., jeżeli weźmie się pod uwagę zasadniczy przedmiot tej sprawy, tj. kwestię dorozumianej kontynuacji umowy dzierżawy i wykazania zdarzenia prawnego, uzasadniającego przyjęcie po stronie Agencji obowiązku sprzedaży nieruchomości na rzecz byłych dzierżawców. Ponadto zeznania wspomnianego świadka nie mogą być traktowane jako późniejsze wykrycie środka dowodowego, z którego strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu (art. 403 § 2 k.p.c.) i to niezależnie od tego, kto złożył wniosek o przesłuchanie wspomnianego świadka i dlaczego ostatecznie do takiego przesłuchania nie doszło. Świadek ten był już bowiem znany stronie pozwanej (powodom wzajemnym) w toku postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem.

Z przedstawionych względów należało oddalić zażalenie skarżących jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).